

[Vagn Bro.]

Jeg skal blot endnu, saa vidt Tiden tillader det i en kort Bemærkning, sige et Par Ord til den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsminister siger, at det er uheldigt ikke at have dette System, idet Følgen vil blive, at den rige Mand i almindeligt Omdømme faar Udseende af at være mere strafskyldig. Men da det jo skal begrænses til Straffeloven — der er ikke Tvivl om, at den højtærede Minister ønsker, at der ved alle andre Bøder ogsaa skal tages Hensyn til, om vedkommende er en rig Mand —, vil den rige Mand i alle de Forhold, hvor Dagsbøden ikke kan anvendes, alene fordi han er rig, komme til at synes paa dette Punkt at være mere strafværdig. Men det tror jeg slet ikke vil blive Tilfældet. Jeg tror, at det vil gaa ind i Folks Bevidsthed, at man ved Bødernes Fastsættelse netop tager Hensyn til de økonomiske Forhold, og det vil jo fremkomme klart og tydeligt gennem Referatet i Bladene af Retsforhandlingerne; saa jeg er absolut ikke bange for noget saadant. Den højtærede Minister brugte endelig det Udtryk, at en Dags Fængsel er det samme for den fattige som for den rige. Det er jeg nu ikke sikker paa; jeg er tilbøjelig til at tro, at der kan være mange Tilfælde, hvor en Dags Fængsel er meget værre for den rige Mand, der rives ud af de Forhold, han er i, end for den Mand, der maaske vander paa Landevejen. Jeg mener i det hele taget, at man ikke altid kan lægge rent matematiske Betragtninger til Grund, men at man bør søge at faa en hensigtsmæssig Afgørelse.

Svend Nielsen: Jeg maa desværre begynde med at beklage den højtærede Justitsminister. Den højtærede Minister udtalte i Gaar, at Beruselse skulde hverken være en formildende eller skærpene Omstændighed ved Straffens Udmaalning, den burde holdes udenfor som en Sag for sig. Men hvis det er den højtærede Ministers Mening, burde han være blevet staaende ved sit eget Forslag, § 86, thi denne Paragraf er netop et Udtryk for denne Opfattelse. Men den er den højtærede Minister jo løbet fra, han er løbet over til Flertallet, som vil indføre Muligheden for, at Beruselse kan tages med som en formildende Omstændighed, endog i saa høj Grad, at Straffen i visse Tilfælde helt kan bortfalde. Den højtærede Ministers Udtalelser er derfor i stærk Strid med det Ændringsforslag, den højtærede Minister er Medforslagsstiller af, og der er derfor efter mit Skøn god Grund til

at beklage den højtærede Minister, som her er kommet i Strid med sig selv. Det siges jo ellers, at det Rige, der bliver spildagtigt med sig selv, bliver ikke bestaaende. Nu skal jeg ikke sige noget om, hvor længe den højtærede Justitsminister kan blive bestaaende som Justitsminister. Hvis han bliver ved at være lige saa føjelig overfor det socialdemokratiske Parti, som han har været hidtil, varer det jo nok 4 Aar, men saa tror jeg ganske bestemt heller ikke, det varer længere. Men det vil Tiden vise.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte, at denne Lov gav gode Midler til Støtte for Ædrueligheden, og han nævnte i den Henseende adskillige Paragraffer. Det skal jeg i og for sig ikke benægte, men det ærede Medlem dristede sig dog ikke til at nævne det Ændringsforslag, Nr. 77, som han selv er Medforslagsstiller af, og det var sikkert meget klogt af det ærede Medlem, thi dette Ændringsforslag er jo en afgjort Støtte for Drikfældigheden, endda i saadan Grad, at det giver Mulighed for, at Straffen helt kan bortfalde, hvis vedkommende har været fuld. Derfor er det ogsaa, jeg har kaldt Ændringsforslaget for en Præmiering eller Belønning af Drukkenskab, og det staaer jeg fuldt ud ved til enhver Tid, thi det er netop, hvad Ændringsforslaget indeholder. Det ærede Medlem Hr. Pürschel var paa Veje til, paa Dommernes Vegne, at fremsætte en Beklagelse af mine Udtalelser. Det kunde det ærede Medlem fuldkommen have sparet, thi det, jeg har gjort, er jo blot at gøre opmærksom paa, hvad der ligger i Ændringsforslaget, at det giver Dommerne en Ret til at betragte det som en formildende Omstændighed, at den anklagede har været beruset. Den Dommer, som er ivrig Afholdsmand, vil sandsynligvis ikke anse det for at være en formildende Omstændighed, og paa den anden Side vil en Dommer, der gerne selv nyder Spiritus, rent uvilkaarlig i den Henseende være noget anderledes indstillet i sin Betragtning maade end Afholdsmanden. Og hvis det ærede Medlem faar sit Ændringsforslag vedtaget, kan Dommeren i den Henseende dømme, som han vil, han kan helt fritage den fulde Mand for Straf, om han vil det. Det har han fuldt ud Lov til, hvis Ændringsforslag Nr. 77 bliver vedtaget. Det er, hvad jeg har sagt; det er, hvad der staaer i det ærede Medlems Ændringsforslag; andet og mere har jeg aldeles ikke sagt, og derfor kunde det ærede Medlem meget godt have gemt sin Beklagelse paa Dommernes Vegne for sig selv. Mine Udtalelser giver ikke nogen som helst Grund til at fremsætte en saadan Beklagelse.